

B1 תורת כוהנים
פרשת נח"י
סידר 3

(ד) יכול אף בשר מהלכי שנים וחלב מהלכי שנים ירא בלא תעשה על אכילתו ודין הוא ומה אם בהמה שהקלת במנעה החסרתה בחלבה מהלכי שנים שדחמיר במנען אינו דין שנחמיר בחלבם ת"ל זה זה טמא ואין חלב מהלכי שנים טמא אוציא את החלב שאינו נודג בכל ולא אוציא את הבשר שנודג בכל ת"ל זה טמא הוא זה בלא תעשה על אכילתו ואין בשר מהלכי שנים וחלב מהלכי שנים בלא תעשה אל אכילתם:

יא וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמור אל-הם: ודברו אל-בני ישראל לאמור זאת החיה אשר תאכלו מכל-בהמה אשר על-האדמה: כל מפרסת פרסה ושטעת שטע פרסת מעלת גרה פבהמה אתה תאכלו: אך את-זה לא תאכלו מומעלי הגרה וממפרסי הפרסה את-הגמל כי-מעלה גויה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם: ואת-השפן כי-מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: ואת-הארנבת כי-מעלת גרה הוא ופרסה לא הפרסה טמאה הוא לכם: ואת-החזיר כי-מפריס פרסה הוא ושטע שטע פרסה והוא גרה לא יגד טמא הוא לכם: מבשרה לא תאכלו ובגבולתם לא תגעו טמאים הם לכם:

ב פרה שילדה במין חמור, וחמור שילדה במין סוס, פטור מן הבכורה, שנאמר פטר חמור פטר חמור, שני פעמים, עד שיהא הולד חמור ונולד חמור. ומה הם באבילה. בהמה טהורה (ט) שילדה במין בהמה טמאה, מתר באבילה. וטמאה שילדה במין בהמה טהורה, אסור באבילה, שהיוצא מהטמא, טמא. והיוצא מן הטהור טהור. לדג טמא שפלע דג טהור, מתר באבילה. וטהור שפלע דג טמא, אסור באבילה, לפי שאינו גדוליו:

B2 נח"י
בכורות
כ' א

B3 כריתות
כ:

אכל דם שחיטה (ג) בבהמה. בין צהמה בין צחיה בין צעפות: בין דם נחירה ובין דם עיקור. שנקר סימניהם: ובין דם הקזה (ד) שהנשמה יוצאה בו חייבין עליו. כרת דם הנפש הן. ובגמ' * מפרש לזכו דם היקן שהנפש יולדה בו: דם ביצים. צלי אל וזור. לשון אחר דם צינים המחרות שנאלצו מחמת חמימות שישבה עליהן המרגלות: אין חייבין עליהן. כרת לשאין כרת אלף דם הנפש דכתיב (ויקרא ח) כי נפש כל בשר דמו היא כל אוכליו יכרת: גמ' טומאה קלה. טומאת אוכלין כבדה: טומאה חמורה. כשהיא נבלה מטמאה במשא. ויש צהן אסור קודם שחיטה והיתר לאחר שחיטה: אוליא

"TO SERVE HUMANITY"

KADIMAH TORAS-MOSHE
TIKKUN LEIL SHAVUOT
5760

B4 תוספתא כריתות כ' ב

יב האוכל כזית (ז) דם מן בהמה מן חיה מן עופות מחורין מביא חמאת. ספק אכל ספק לא אכל מביא אשם תלוי ואינו חייב אלא (ח) דם שחיטה בלבד. דם נחירה ודם העיקור ודם הקזה שהנפש יוצאת בו חייבין עליו (ח) דם התמצית באזהרה ר' יהודה אומר בהכרת. דם תחול ודם חלב דם כליות דם אברים הרי אלו בלא תעשה. (ט) דם מהלכי שנים דם ביצים ודם שרצים אחר ואין חייבין עליו דם דגים ודם חגבים וזרי זה מותר:

אכל דם שחיטה בבהמה בחיה ובעוף בין טמאין בין מהורין דם נחירה (ג) דם עיקור. דם הקזה שהנשמה יוצאה בו חייבין עליו ודם תחול דם חלב (ט) דם ביצים * דם חגבים דם התמצית אין חייבין עליו רבי יהודה מחייב בדם התמצית: גמ' * ת"ר כל דם לא תאכלו שומע אני אפי' דם מהלכי שנים דם ביצים (ז) דם חגבים דם זכ

דגים הכל בכלל ת"ל לעוף ולבהמה מה עוף ובהמה מיוחדין (ז) שיש בהן טומאה קלה וטומאה חמורה ויש בהן אסור (ז) והיתר והן מין בשר אף כל שיש בהן טומאה קלה (ט) אוציא דם מהלכי שנים (ט) שיש בהן טומאה חמורה ואין בהם טומאה קלה